

مطالعه ویژگیهای آناتومیکی گونه‌هایی از جنس درمنه (*Artemisia L.*) در استان آذربایجان غربی

کاظم ساعدی^{۱*}، حسین آذرنیوند^۲، روح انگیز عباس عظیمی^۳ و بهنام حمزه^۴

۱- نویسنده مسئول، مرتب پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کردستان، پست الکترونیک: kazemsaedi@yahoo.com

۲- استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

۳- کارشناس ارشد پخش گیاهشناسی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

۴- مرتب پژوهشی پخش گیاهشناسی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۰/۲۶ تاریخ پذیرش: ۸۷/۰۴/۳۱

چکیده

با توجه به رویشگاه جامعه استپی درمنه در ایران، تحقیقات پایه‌ای جهت شناخت جنس درمنه در حال انجام است. در مقاله حاضر به ویژگی‌های کمی و کیفی آناتومی هشت جمعیت (شش گونه) درمنه موجود در استان آذربایجان غربی از منظر سیستماتیکی و اکولوژیکی پرداخته‌ایم. در این مطالعه، بعد از شش ماه پیش‌تیمار محلول آب و الكل (۷۰٪) برای نرم شدن اندام‌ها و حفظ حالت بافت‌ها، برگ، ریشه، ساقه و اپیدرم پنج بوته از هر جمعیت به صورت برش دستی جهت مطالعات میکروسکوپی آماده شد. بعد از رنگ‌آمیزی لازم، اندازه‌گیریها و تهیه عکس در بزرگنمایی‌های مختلف و توسط میکروسکوپ نوری انجام شد. جمعیت‌های خشکی‌پسند واقعی (گزرومرف‌ها) به لحاظ سازگاری و تغییراتی که در ساختار و شکل ظاهری حاصل کرده‌اند مورد بررسی قرار گرفتند. جهت تعیین خصوصیاتی که قادر به تفکیک اکولوژیک یا سیستماتیک جمعیت‌ها یا گونه‌ها از هم باشند به کمک نرم‌افزار SPSS تجزیه واریانس یکطرفه صورت گرفت. نتایج حاکی از این می‌باشد که اغلب ویژگی‌ها به شدت تحت تأثیر عوامل اکولوژیکی و رویشگاهی می‌باشند؛ به گونه‌ای که تقریباً تمامی ویژگی‌ها بین تمام جمعیت‌ها (حتی جمعیت‌های متعلق به یک گونه واحد) دارای اختلاف معنی‌داری بودند. مهمتر اینکه، عواملی مانند اندازه و تراکم روزنه‌ها که سایر محققان جهت تفکیک گونه‌ها پیشنهاد داده‌اند، برای جنس یاد شده ناکارآمد می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: درمنه، آناتومی، اکولوژی، سیستماتیک، جمعیت، آذربایجان غربی.

مقدمه

اهمیت سیستماتیکی مطالعات آناتومی

علم رده‌بندی خویشاوندی علمی است که به داده‌های علوم دیگر اتکا دارد. این داده‌ها هم می‌توانند شامل داده‌های ساختمانی مانند داده‌های مربوط به آناتومی و مرفولوژی گیاه باشد و هم می‌توانند مربوط به ساختار مولکولی مانند ترکیبات شیمیایی گیاه باشد (Judd et al., 1999).

آذرنیوند (۱۳۸۲) ویژگیهای اکولوژیکی، مرفولوژیکی، آناتومیایی، سیتوژنتیکی، آنزیمی و آناتومیکی دو گونه *Artemisia sieberi* و *Artemisia aucheri* را جهت تعیین زیرگونه یا اکوتیپ احتمالی مورد بررسی قرار داد. نتایج به دست آمده برای این دو گونه به شرح ذیل بود:

اطراف رشته‌های آوندی و تعداد ردیفهای اشعه‌های چوبی از لحاظ سیستماتیک پراهمیت هستند. (Stahl, 1981) و همچنین (Wichtl, 1989) کرکهای ترشحی T-شکل را در برگ گونه *A. absinthium* یک ویژگی باز آن می‌دانند.

برخی ویژگیهای مقطع عرضی برگ *A. vulgaris* توسط (Wright, 2002)، چنین توصیف شده است: دارای یک لایه سلول مزوویل نردبانی، دیواره اپیدرم فوقانی سینوسی شکل از نوع آنتی کلینال، دارای تعداد معددی روزنہ از نوع آنمومیتیک و دارای کرکهای T-شکل می‌باشند.

اهمیت اکولوژیکی مطالعات آناتومی

دستجات آوند مرکزی یا پوستی، آبکش داخلی، آبکش درون چوبی، حلقه‌های متواالی و متعدد کامبیوم و چوب پنه درون چوبی از ویژگیهای گیاهان خشکی پسند از (Chandurkar, 1997) می‌باشد. *Artemisia spp.* جمله *Atriplex spp.* *Artemisia spp.* و در برخی گیاهان مانند درآغاز فصل خشک طولانی مدت برگها می‌ریزد و طی فصل خشک با برگهای کوچک و مقاومتر به خشکی جایگزین می‌شوند (Zohary, 1961). (1993)، (Zarinkama, 1997) برگ پنج گونه خشی و درختچه‌ای را مطالعات آناتومی نشان می‌دهد و صفات جالبی مانند تراکم زیاد روزنہ‌ها، لایه ضخیم کوتیکول و مزوویل اسفنجی اندک نشانه‌های خشکی پسند بودن گونه‌های گیاهی می‌باشند.

مواد و روشها

مطالعات آناتومی در جهت شناخت ارتباط اکولوژیک و امکان تفکیک گونه‌های جنس درمنه، از دو گونه غالب

ضخامت برگ دو گونه مشابه است، بین قطر دایره محیطیه و تعداد لایه‌های کامبیوم ریشه اختلاف وجود دارد، تعداد دستجات آوندی و قطر دایره مرکزی نیز متفاوت است، ولی تراکم روزنہ در دو گونه دارای اختلاف قابل ملاحظه‌ای نبود.

قلاسی مود (۱۳۷۴) برگ و ساقه چهار گونه *Agropyron* را مورد بررسی آناتومیکی قرار داده و براساس نتایج، کلیدی جهت شناسایی گونه‌های مورد مطالعه ارائه داده است. وی دلیل معرفی این کلید را شباهتهای مرفولوژیک این گونه‌ها و امکان خطا در کلید شناسایی آنها بیان می‌کند. کلید به دست آمده با توجه به صفاتی از قبیل شکل سلولهای اپیدرم، شکل سلولهای همراه روزنہ و تراکم روزنہ‌ها می‌باشد.

میرحاجی و همکاران (۱۳۸۰) تعداد پنج گونه *Artemisia* را به لحاظ خصوصیات سطح برگ، ضخامت برگ، درصد آب برگ، طول و تراکم روزنہ‌ها مورد مقایسه قرار دادند و تراکم و اندازه روزنہ‌ها را حساسترین شاخص تفکیک گونه‌ها در ارتباط با شرایط محیطی آن اعلام نمودند.

Vezey et al., (1993) تحقیقاتی در سطح قبیله بر روی دانه گرده انجام داده‌اند.

نحوه پراکنش سلولهای مزوویل، تعداد و لایه‌های آن، وجود یا عدم فضاهای بین آنها و همچنین اسکلریدها یا فیبرها نیز موارد مناسبی برای سیستماتیک می‌باشند (Judd et al., 1999).

(Chandurkar, 1997)، کرکهای غده‌ها، روزنہ‌ها و سلولهای همراه آنها، سلولهای اپیدرمی، دستجات آوندی، محل قرارگیری آنها در پهنه برگ و حلقه اطراف آنها که ممکن است از بافت پارانشیم یا اسکلرانشیم باشد، الیاف

انجام شد تا بافتها به رنگ قرمز ارغوانی درآیند. پس از شستشو بافت‌های چوبی به وسیله سبز متیل به مدت چند ثانیه رنگ سبز به خود گرفتند. اسلامیدهای نهایی با استفاده از ژلاتین گرم شده تهیه شدند. جهت بررسی بافت اپیدرم آنها را به مدت حدود سه دقیقه در محلول هیپوکلریت سدیم بی‌رنگ نموده و سپس با استفاده از ژلاتین گرم شده اقدام به تهیه اسلامید از نمونه‌ها شد. اندازه‌گیریها و عکسها در بزرگنمایی‌های مختلف و توسط میکروسکوپ نوری انجام گرفت. جهت تعیین عواملی که قادر به تفکیک اکولوژیک یا سیستماتیک جمعیت‌ها یا گونه‌ها از هم باشند به کمک نرمافزار SPSS تجزیه واریانس یکطرفه (ANOVA) انجام شد.

منطقه، هر کدام دو جمعیت و از سایر گونه‌ها یک جمعیت در سطح استان آذربایجان غربی انتخاب شدند (جدول ۱).

تعداد پنج بوته در اوخر فصل بهار در طبیعت (جدول ۱) جمع‌آوری و سپس به الکل ۷۰٪ متقل شد. این امر باعث حفظ بهتر حالت اولیه بافت‌ها می‌شود. نمونه‌ها بعد از شش ماه مورد استفاده واقع شدند. برش‌ها به صورت دستی جهت مطالعات میکروسکوپی تهیه شد و جهت رنگبری نمونه‌ها بر حسب بافت و گونه آنها به مدت ۰۵-۲ ساعت در داخل صافیهای ریز در محلول هیپوکلریت سدیم قرار داده شدند و پس از شستشو در دو مرحله رنگ‌آمیزی صورت گرفت. رنگ‌آمیزی بافت‌های سلولزی به وسیله کارمن زاجی به مدت ۱۵-۳۰ دقیقه

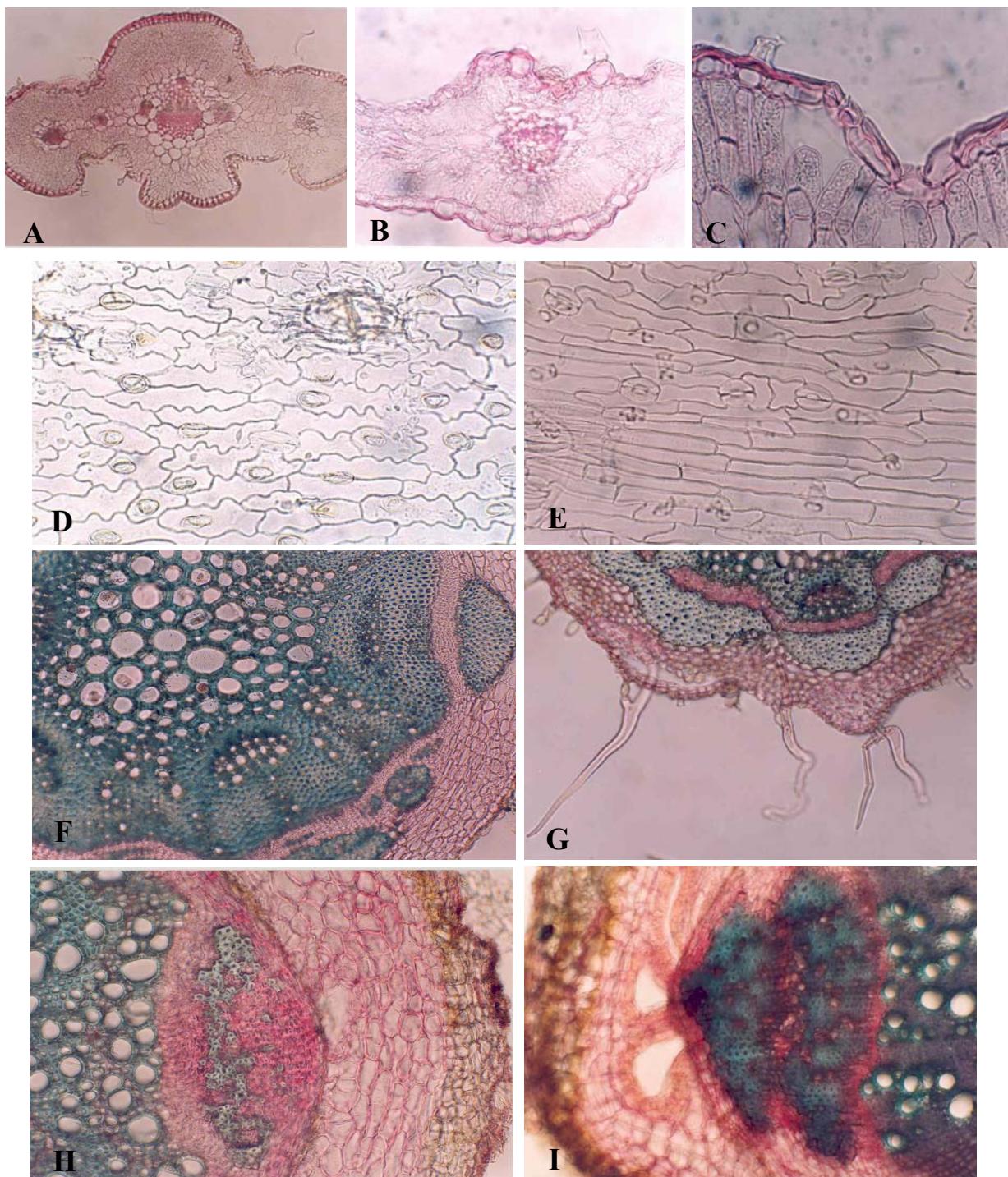
جدول ۱- رویشگاه‌ها و گونه‌های مورد مطالعه

کد جمعیت	جمعیت	محل جمعیت
AA	<i>A. absinthium</i>	روستای سولک
AF _۱	(جمعیت اول) <i>A. fragrans</i>	۴ کیلومتری ارومیه به سلاماس
AF _۲	(جمعیت دوم) <i>A. fragrans</i>	روستای خان تختی
AI	<i>A. incana</i>	۶۰ کیلومتری ارومیه به سلاماس
AS _۱	(جمعیت اول) <i>A. spicigera</i>	روستای سیر کلیسا
AS _۲	(جمعیت دوم) <i>A. spicigera</i>	روستای قالچار
ASC	<i>A. scoparia</i>	۱۰ کیلومتری سلاماس به تسوج
AV	<i>A. vulgaris</i>	ذخیره‌گاه جنگلی دره شهدا

نتایج

ویژگیها در سطح $\alpha = 0.01$ در بین جمعیت‌های مختلف، متفاوت بودند.

تعداد ۱۰ ویژگی کمی با استفاده از میکروسکوپ و یا عکس‌های بدست آمده (شکل ۱) به صورت (جدول ۲) مورد اندازه‌گیری و مقایسه قرار گرفتند. تمامی

A. absinthium (20X) '(AS₂) *A. spicigera* (20X)

:C, B, A -

(AI) *A. incana* (40X), (AA) .

(AF₁) *A. fragrans* (20X), (AI) *A. incana* (20X)

:E, D

(AI) *A. incana* (10X), (AS₂) *A. spicigera* (10X)

:G, F

(ASC) *A. scoparia* (10X), (AA) *A. absinthium* (10X)

:I, H

جدول ۲- دسته‌بندی (مقایسه میانگین) صفات آناتومیکی جمعیت‌های مورد مطالعه بر مبنای میانگین تعداد لایه‌های پارانشیم نرdbانی برگ، تعداد لایه‌های پارانشیم پوستی، تعداد لایه‌های کامبیوم ساقه، طول سلول روزنه و تراکم روزنه به روش دانکن ($\alpha=0.01$).

کد	جمعیت	تعداد لایه‌های پارانشیم		تعداد لایه‌های		نرdbانی برگ	پارانشیم پوستی	کامبیوم ساقه	طول سلول روزنه (μm)	تراکم روزنه ($^{(2)}$)					
		تعداد لایه‌های		تعداد لایه‌های											
		جمعیت	نرdbانی برگ	تعداد لایه‌های	تعداد لایه‌های										
		سطح رویی	سطح پشتی	سطح رویی	سطح پشتی										
de ₄ ۰	de ₄ ۰	۴۲/۶ <i>a</i>	۳۹/۷ <i>a</i>	cd ^۳	c _۲	۶ <i>a</i>	۴ <i>a</i>	۴ <i>a</i>	A. spicigera	AS _۱					
۶۶ <i>a</i>	۷۰ <i>a</i>	c _۲ _۹ /۴	bc _۳ ۰/۸	b _۴	c _۲	bc _۴ -۵	۴ <i>a</i>	۴ <i>a</i>	A. spicigera	AS _۲					
de _۴ ۰	abc _۵ ۵	۴۰/۵ <i>a</i>	۳۹/۷ <i>a</i>	de _۲	c _۲	ab _۵	b _۳	b _۳	A. fragrans	AF _۱					
bcd _۴ ۹	۶۵ <i>a</i>	۴۲/۱ <i>a</i>	۳۹/۷ <i>a</i>	e _۱	c _۲	c _۳	۴ <i>a</i>	۴ <i>a</i>	A. fragrans	AF _۲					
bcde _۴ ۷	—	۴۱/۰ <i>a</i>	—	cd ^۳	۱۲ <i>a</i>	۶ <i>a</i>	d _۱	c _۱	A. vulgaris	AV					
abcd _۵ ۳	۶۷ <i>a</i>	۴۱/۴ <i>a</i>	۳۹/۵ <i>a</i>	۶ <i>a</i>	c _۲	ab _۵	c _۲	bc _۲	A. scoparia	ASC					
cde _۴ ۳	e _۳ ۵	۳۹/۶ <i>a</i>	۴۲/۰ <i>a</i>	نامشخص	c _۲	c _۴	c _۲	bc _۲	A. incana	AI					
۶۶ <i>a</i>	f _۸	۴۲/۵ <i>a</i>	۴۱/۷ <i>a</i>	de _۲	b _۵	۶ <i>a</i>	c _۲	c _۱	A. absinthium	AA					

- میانگین‌هایی که دارای حروف مشابه هستند در یک دسته قرار می‌گیرند.

جمعیت A. spicigera (AS₂) با داشتن روزنه‌های کوچکتر به صورت دوگروه جداگانه قرار گرفته و بالاترین تراکم روزنه را نیز به خود اختصاص داده‌اند. به لحاظ تراکم، بعد از جمعیت یاد شده، جمعیت‌های A. spicigera، بعد از جمعیت یاد شده، جمعیت‌های A. fragrans و A. scoparia (AF_۱ و AF_۲) قرار دارند. بیشترین تعداد لایه‌های کامبیوم ساقه را جمعیت‌های A. spicigera و A. scoparia (ASC) و A. spicigera (AS₂) در گروههای مجزا به خود اختصاص دادند. در مشاهده‌های میکروسکوپی برش عرضی برگ ویژگیهایی به صورت (جدول ۳) آمده است. شواهد نشان می‌دهد که نوع برگ و روزنه بجز در دو جمعیت (AA) A. absinthium (AV) A. Vulgaris (AA) که به ترتیب دورسیونترال و آنوسیتیک است، در کلیه جمعیت‌ها یکسان می‌باشد. موقعیت روزنه‌ها به طورکلی در تمام جمعیت‌ها و در دو سطح رویی و پشتی هم سطح می‌باشد و از میان جمعیت‌های چهارگانه غالب منطقه

جمعیت‌های A. absinthium (AV) و A. Vulgaris (AA) به ترتیب با دارا بودن دو تا سه لایه پارانشیم نرdbانی در برگ، کمترین مقادیر را به خود اختصاص داده‌اند؛ با حفظ همین ترتیب جمعیت‌های A. Vulgaris (AA) A. absinthium (AV) و A. Vulgaris (AV) دارای تعداد لایه‌های پارانشیم پوستی متفاوت و بیشتر از سایر جمعیت‌ها می‌باشند. جمعیت (AS₁) A. spicigera جمعیت‌های A. absinthium (AV) و A. Vulgaris (AV) دارای پارانشیم پوستی ضخیم‌تر از سایر جمعیت‌ها هستند. متکalf و چالک (1950) Mctacalfe & chalk براساس شکل و موقعیت و تعداد سلولهای همراه روزنه‌ها، چهار نوع روزنه را نام می‌برند که در جمعیت‌های موردنظر مطالعه دو تیپ آنوسیتیک و آنیزوسیتیک مشاهده شدند (جدول ۳). تمامی جمعیت‌ها دارای طول روزنه‌ای نزدیک به هم برای هر دو سطح بوده و در یک گروه قرار می‌گیرند اما دو سطح رویی و پشتی

تعداد لایه‌های کامبیوم تقریباً در تمامی ریشه‌های مورد مطالعه کاملاً نامشخص می‌باشد (شکل ۱- H و I) و به همین دلیل در جدول ۲ فقط تعداد لایه‌های کامبیوم ساقه ذکر شده است که آن هم در یکی از جمعیت‌ها نامشخص است. همچنین می‌توان لایه‌های مختلف چوب‌پنه و آبکش‌های محصور در بافت چوبی را در اعمق مختلف ریشه مشاهده نمود (شکل H-1). ریشه در جمعیت‌های A. scoparia و A. Vulgaris (ASC و AV) دارای کanal می‌باشد (شکل ۱-I).

و AS_۲, AF_۲, AS_۳) A. spicigera (AF_۲) برگ جمعیت (AF_۲) A. fragrans دارای سه لایه پارانشیم نرdbانی بود و بقیه دارای چهار لایه بودند. در ساقه اغلب جمعیت‌ها آبکش محصور در بافت چوبی و کرک‌های بلند دیده می‌شود (به ترتیب شکل ۱-G و F). کرکها در A. Incana (AI)-T- شکل و شامل حداقل دو تا سه سلول می‌باشد (شکل ۱-F) و ساقه A. absinthium (AA) نیز مانند ریشه جمعیت‌های A. scoparia و A. Vulgaris (ASC و AV) دارای کanal ترشحی است.

جدول ۳- برخی ویژگی‌های کیفی آناتومی برگ در جمعیت‌های مورد مطالعه

جمعیت	شکل برگ	نوع و بافت ترشحی	نوع برگ	نوع کرک پوششی	نوع روزنه‌ها	نسبت به اپیدرم	موقعیت روزنه‌ها	سطح رویی سطح پشتی
A. spicigera	—	تخم مرغی دوبار شانه‌ای منقسم کرک غده‌ای	Isobilateral	چندسلولی ساده >	آنیزوستیک	هم سطح هم سطح	آنیزوستیک	آنیزوستیک
A. spicigera	—	تخم مرغی دوبار شانه‌ای منقسم کرک غده‌ای	Isobilateral	چندسلولی ساده >	آنیزوستیک	هم سطح هم سطح	آنیزوستیک	آنیزوستیک
A. fragrans	—	تخم مرغی دوبار شانه‌ای منقسم	Isobilateral	چندسلولی ساده >	آنیزوستیک	هم سطح تا برجسته هم سطح	آنیزوستیک	آنیزوستیک
A. fragrans	—	تخم مرغی شانه‌ای منقسم	Isobilateral	چندسلولی ساده >	آنیزوستیک	هم سطح هم سطح	آنیزوستیک	آنیزوستیک
A. vulgaris	—	تخم مرغی شانه‌ای منقسم	Dorsiventral	چندسلولی T- شكل	آنموستیک	هم سطح هم سطح	آنموستیک	آنموستیک
A. scoparia	کanal ترشحی	تخم مرغی تا گرد دو بار شانه‌ای منقسم	Isobilateral	چندسلولی T- شكل	آنیزوستیک آنموستیک	هم سطح هم سطح	آنیزوستیک آنموستیک	آنیزوستیک
A. incana	—	تخم مرغی شانه‌ای منقسم	Isobilateral	چندسلولی ساده >	آنیزوستیک	هم سطح هم سطح	آنیزوستیک	آنیزوستیک
A. absinthium	گرد یک بار شانه‌ای یا منقسم	تخم مرغی یک یا دوبار شانه‌ای کرک غده‌ای	Isobilateral	چندسلولی ساده	آنموستیک	هم سطح هم سطح	آنموستیک	آنموستیک

بحث

می‌شود، به وجود آید. کاهش فعالیت کامبیوم در یک نقطه می‌تواند در نهایت منجر به منشعب شدن محور اصلی گیاه شود(Ginsburg, 1963). در بسیاری از ریشه‌های مورد مطالعه در انتهای رشد سالیانه حلقه‌های چوبی لایه‌های چوب‌پنه تشکیل شده است. تولید لایه‌های چوب پنه (باتوجه به کم بودن قطر پوست در این گونه‌ها) همان عملی را انجام می‌دهد که گراسهای بیابانی با تولید موسیلاژ دانه‌های ماسه را به خود جذب می‌کنند تا از خشک شدن آوندهای ریشه جلوگیری کنند (Whalen, & Cutler, 1987). (Fahn, & Cutler, 1992) ایجاد چوب پنه در *Artemisia spp.* در لایه‌های داخلی آوندهای چوبی را باعث جداسازی آوندهای قدیمی غیرفعال دانسته که از نفوذ و هدر رفت آب به این قسمتهای داخلی جلوگیری می‌کند. وجود بافت چوبی توسعه یافته در گونه‌های گزروفیت مورد مطالعه، هدایت سریع آب در شرایط مطلوب را موجب می‌شود. از لحاظ سیستماتیک نیز بررسی‌های مهمی توانسته است بر اساس ویژگی‌های چوب ثانویه برای ۲۱ جنس بوته‌ای و درختی درجه تکامل گونه‌ای و کلید شناسایی ارائه دهد؛ این توانایی بخاطر وجود رابطه قوی این ویژگی (چوب ثانویه) با ویژگی‌های زنتیکی و خویشاوندی می‌باشد. چنانچه در شکل ۱) دیده می‌شود، این بافت می‌تواند از لحاظ اندازه، شکل، نظم و مقدار نسبی اجزای آن متغیر باشد. در کل، لایه پوست گزروفیتها ضخیم‌تر از مزوپیتها می‌باشد. این لایه از خشک شدن بافت‌های داخلی قبل از تشکیل بافت چوب پنه‌ای جلوگیری می‌کند که البته در گونه‌های مورد مطالعه به دلیل لایه ضخیم کرک پوشش چنین پدیده‌ای مشاهده نمی‌شود و در گونه‌های رطوبت-پسند *A. Vulgaris* و *A. absinthium* (AV) (AA) خامات

Carlquist(1961)، بر اهمیت ساختار آوندهای چوبی و عملکردهای اکولوژیک آن تأکید می‌کند. در گونه‌های خشکی و چوبی، کامبیوم آوندی در بین دو آوند اولیه تشکیل شده و چوب و آبکش ثانویه تولید می‌نماید، اما برخی نهاندانگان یک الگوی ناهنجاری در رشد ثانویه خود دارند (Judd et al., 1999). در بسیاری از گونه‌های مورد مطالعه دیده می‌شود که توده‌های حجمی از چوب ثانویه توسط مقدار کمی آبکش ثانویه احاطه شده است؛ این ویژگی غیرمعمولی می‌تواند زنتیکی و مربوط به گونه، یا محیطی و مربوط به سازگاری باشد (Chandurkar, 1997). برخی محققین معتقدند که این ناهنجاری موجود در گونه‌های درختچه‌ای و خشکی می‌تواند نشانه برگشت ثانویه از شکل علفی به درختچه‌ای باشد (Diettert, Moss, 1940).

از ویژگی‌های اکولوژیک بارز در بوته‌های مناطق خشک و نیمه‌خشک حالت انشعاب محور اصلی گیاه می‌باشد که برای گونه *A. herba-alba* نیزگزارش شده است (Fahn, 1974). این انشعابات هر کدام با دیگری در رقبتند و انشعابی که در بهترین حالت ریزرویشگاهی در اطراف پایه مادری قرار دارد احتمال بیشتری برای بقا خواهد داشت. همین حالت باعث می‌شود که اندازه‌گیری پوشش یقه و حتی تراکم پایه‌ها عامل کارایی جهت ارزیابی وضعیت پوشش گیاهی نباشد. این ناهنجاریها در اثر فعالیت نابرابر قسمتهای مختلف کامبیوم در محور دایره‌ای اندامهای ساقه و ریشه، تغییر در مقدار نسبی و موقعیت آوندهای چوب و آبکش و یا ظهور کامبیومهای اضافی می‌باشد(Fahn, 1974)؛ که گاهی ممکن است ساختارهای پیچیده‌ای همانند آنچه در گونه‌های حاضر مشاهده

در گونه‌های گزروفیت مورد مطالعه مصدق این راهبرد هستند.

همانطور که ذکر شد یکی از ویژگیهای برگ گونه‌های گزروفیت کاهش نسبت سطح خارجی به حجم آن است که خود می‌تواند با تغییراتی مانند افزایش دستجات آوندی، افزایش تراکم روزنها یا توسعه مزو菲尔 نرdbانی ایجاد شود؛ کرکهای غدهای نیز یکی از ویژگیهای گزروفیتها می‌باشد (Fahn, 1974). کمبود ترکیبات نیتروژنی و یا آب خاک اغلب موجب پیدایش صفات گزرومorfیکی مانند تشکیل کوتیکول و توسعه بیش از حد (1950) بافت اسکلرانشیم می‌شود (Welton, 1928). Shields، دلیل توسعه بافت نرdbانی را شدت نور خورشید و کند کردن جریان آب می‌داند و (Fahn, 1974)، افزایش شدت فعالیت فتوستتری در موقعیت‌های زمانی مطلوب از لحاظ وجود آب در دسترس را دلیل توسعه این بافت می‌داند. بر این اساس فضای بین سلولی این بافت در گزروفیتها از مزوفيتها (جمعیت‌های *A. vulgaris* و *A. absinthium*) بزرگتر بوده و به همین دلیل در شرایط مطلوب میزان تعرق گزروفیتها نیز بیشتر است.

با توجه به رویشگاه خشک تر جمعیت *A. spicigera* (AS_s) می‌توان گفت درجهات گزرومorfیکی گیاه در این جمعیت بیشتر است. Beadle (1966) بیان می‌کند که درجاتی از گزرومorfیک بودن گیاه به دلیل کمبود عناصر فسفر و نیترات در محیط‌های آنها یا عدم جذب این عناصر می‌باشد که با توجه به عمق کم خاک، شب بالای رویشگاه و جهت غالب بارندگی‌ها در ایران و فراسایش شدید در این دامنه‌ها و مواد آلی اندک، در دسترس بودن این عناصر برای گیاه نیز تأثیرگذار می‌باشد.

پوست چشمگیر است. تعداد لایه‌های پوستی در ریشه عاملی است که در گزروفیتهای مورد مطالعه یک کاهش محسوس نسبت به دو گونه دیگر دارد. این امر موجب می‌شود که فاصله بین خاک و استوانه مرکزی کاهش یافته و شب انتشار بین محلول خاک و استوانه مرکزی تشدید شود (Fahn, & Cutler, 1992 و Fahn, 1974).

به لحاظ موقعیت روزنها، در گونه‌هایی که رویشگاه‌های سایه‌دار دارند (سایه‌پسندها)، روزنها در سطح رویی برگ وجود ندارند و در سطح پشتی تراکم بالایی دارند (Fahn, & Cutler, 1992). این امر به خوبی برای گونه *A. vulgaris* نمایان است؛ هم‌سطح بودن روزنها، با به وجود آمدن اتاقک باریک و نسبتاً طولانی و همچنین کرکهای پوششی متراکم و T-شکل که باعث کاهش شب بخار آب بین منطقه مزو菲尔 و محیط بیرون می‌شوند، جبران می‌شود. مطابق (جدول ۲) که تراکم روزنها در جمعیت‌های گزروفیت‌تر (به لحاظ گونه و محیط) به ویژه در جمعیت *A. spicigera* (AS_s) که دامنه جنوبی و دارای شب بیشتر می‌باشد، بالا بوده که این امر در جهت تسريع و تشدید تبادلات گازی در شرایط میزان بارندگی بالا می‌باشد. باید توجه کرد که از لحاظ آناتومیکی گزروفیتها دارای دو راهبرد متضاد هستند که یکی کاهش میزان تعرق و فتوستتر را در بر دارد و دیگری این دو فرآیند را تشدید می‌بخشد که اولی توسط بافتها محافظ مانند اپیدرم صورت می‌گیرد

(Shields, 1950)؛ در راهبرد دوم ویژگیهای مزو菲尔 و کارایی بافت هدایت‌کننده دخیل است (Shields, 1951). سینوسی بودن دیواره سلولهای اپیدرم، اندازه روزنها، کرکهای متراکم، بافت چوبی توسعه یافته و تراکم روزنها

به کارگیری گونه‌ها در استفاده‌های دارویی و همچنین انتخاب جمعیت‌های سازگار به شرایط اکولوژیکی به‌ویژه در سایر مناطق و انتخاب یا اصلاح گونه‌های مفید، انجام شود.

سپاسگزاری

از مسئولان مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراعت کشور و دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران به دلیل حمایت‌های مالی و فراهم نمودن امکانات این پژوهش سپاسگزاری می‌شود. همچنین از همکاریهای واحد مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام (سابق) استان آذربایجان غربی بسیار سپاسگزاریم.

منابع مورد استفاده

آذرنیوند، ح.، ۱۳۸۲. بررسی ویژگی‌های گیاه‌شناسی و اکولوژیک دو گونه *A. aucheri* Boiss. و *Artemisia sieberi* Besser در دامنه جنوبی البرز (مطالعه موردنی: وردآورده، گرم‌سار و سمنان). رساله دکتری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ۱۸۸ صفحه.

قلاسی مود، ش.، ۱۳۷۴. بررسی تشریحی - سیستماتیک شش گونه *Agropyron* ایران. مجله پژوهش و سازندگی، شماره ۶: ص ۴۸-۴۹.

میرحاجی، ت؛ جلیلی، ع؛ جعفری، م؛ اکبرزاده، م؛ و فرزانه، ز.، ۱۳۸۰. مقایسه اکولوژیک گونه‌های جنس *Artemisia* در استان سمنان. مجله پژوهش و سازندگی، شماره ۵: ص ۹۵-۱۰۲.

Beadle, N.C.W., 1966. Solid phosphate and its role in-molding segments of the Australia flora and vegetation with special reference to xeromorphy and sclerophyllly. *Ecology* 47:992-1007.

Carlquist, S., 1961. Comparative plant anatomy: A-guide to taxonomic and evolutionary applications of anatomical data in angiosperms. Holt, Rinehart & Winston, New York.

Chandurkar, P.J., 1997. Plant Anatomy (Forth edition).— Pergamon Press. Oxford.

کوتیکول ضخیم در سطح فوقانی برگ (به‌ویژه در جمعیت *A. spicigera* شکل ۱)، کلاهکها و غلافهای اسکلرانشیمی در کنار دستجات آوندی، وجود سلولهای روزنه در هر دو سطح برگ، وجود بافت نردبانی در دو سطح برگ، وجود لایه‌های اسکلرانشیمی در کناره برگها و به‌ویژه ساقه‌ها، وجود اسکلت‌های اسکلرانشیمی، وجود لایه‌های اسکلرانشیمی در بافت مزوپلی، کرکهای ترشحی Fahn, & Cutler, 1992 (گزرومرفیکی هستند که)، با مطالعه ۷۱ تاکرون متداول در مناطق خشک و نیمه خشک و بررسی میکروسکوپی گزروفیت‌ها پیشنهاد کرده‌اند. کلیه صفات مذکور را می‌توان برای جمعیت‌های مورد مطالعه به جز جمعیت *A. vulgaris* (AV) که یک مزوپلیت می‌باشد و *A. absinthium* (AA) که حد واسطه مزوپلیت‌ها و گزروفیت‌ها می‌باشد مشاهده کرد (شکل ۱ و جدولهای ۱ و ۲).

با توجه به ویژگیهای مورد استفاده توسط سایر تحقیقات و مطالعه حاضر، تشخیص سیستماتیک چهار جمعیت یاد شده که دارای شباهت مرغولوژیک بسیار زیادی می‌باشند توسط خصوصیات اندازه‌گیری شده اندکی حمایت شده و به نظر می‌رسد که بسیاری از تفاوت‌های کمی و کیفی آناتومیکی به راحتی تحت تأثیر عوامل اکولوژیکی بوده و برای تفکیک بهتر گونه‌های مورد مطالعه باید از روش‌های دیگر نیز کمک گرفت.

ویژگیهای زیادی نشان‌دهنده قدرت سازگاری بیشتر در جمعیت تتراپلوبیتد گونه *A. spicigera* می‌باشد. بنابراین مطالعه بیشتر بر روی سازگاری این جمعیت و استفاده از آن در مطالعات احیای مناطق اکولوژیک مشابه توصیه می‌شود. امید است با توجه به وسعت جامعه درمنه در ایران و خوشخوارکی پایین آن برای تعلیف دام، در جهت

- Gustav Fischer Verlag, Stuttgart, New York.
- Vezey, E.L., Watson, L.E., Skavarla, J.J. and Estes, J.R., 1993. Plesiomorphic and apomorphic pollen structure characteristic of Anthemideae (Asteroideae, Asteraceae). Am. J. Bot., 81(5):648-657.
- Welton, F.A., 1928. Lodging in oats and wheat. Bot.-Gaz. 85:121- 151.
- Whalen, M.A., 1987. Wood anatomy of the American-Frankenias (Frankeniaceae): systematic and evolutionary implications. Am. J. Bot. 74:1211-1223.
- Wichtl, M., 1989. Teedrogen. In: Wright, C.W. (ed.), *Artemisia*. Academic Press, San Diego.
- Wright, C.W., 2002. *Artemisia*. Taylor & Francis, New-York.
- Zarinkamar, F., 1993. Comparative foliar anatomy of five xerophyte species from Iran. Iran. J. Bot. 6 (1):153-168.
- Zohary, M., 1961. On hydro-ecological relations of the near East desert vegetation, Plant-water relations in arid and semi-arid conditions. Proc. Madrid symp. UNESCO, Arid Zone Res. 16:199– 212.
- Diettert, R.A., 1961. The morphology of *Artemisia-tridentata* Nutt. Lloydia, 1:3-74.
- Fahn, A., 1974. Plant anatomy, Second edition, Great-Britain Page Bros Ltd. Norwich.
- Fahn, A., and Cutler, D.F., 1992. Xerophytes. Gebruder Borntraeger, Berlin, Stuttgart.
- Ginsburg, C., 1963. Some anatomic features of splitting of desert shrubs. Phytomorphology. 13:92-97.
- Judd, W. S., Campbell, C. S., Kellogg, E. A., and Stevens, P.S., 1999. Plant systematics: A phylogenetic approach. Sinauer Associates, Inc. Sunderland, Massachusetts, USA.
- Metcalfe, C.R., and Chalk, L., 1950. Anatomy of The-Dicotyledons, vols. I and II. Clarendon Press. Oxford.
- Moss, E.H., 1940. Interxylary cork in *Artemisia* with reference to its taxonomic significance. Am. J. Bot., 27:726-768.
- Shields, L.M., 1950. Leaf xeromorphy as related to physiological and structural influents. Bot. Rev. 16: 399-447.
- Shields, L.M., 1951. The involution mechanism in-leaves of certain xeric grasses. Phytomorphology. 1:225-241.
- Solomon, A.M., 1983. Pollen morphology and plant-taxonomy of red oaks in eastern North America. Am. J. Bot., 70:495-507.
- Stahl, E., 1981. Pharmazeutische Bilogie 4.-Drogenanalyse II: Inhaltsstoffe und Isolierungen.

Anatomical studies of eight populations of *Artemisia* spp. in Western Azarbaijan, Iran

Saedi k.^{1*}, Azarnivand H.², Abbas azimi R.³, Hamzeh B.⁴

1*- Corresponding Author, Research Instructor Of Agriculture & Natural Resources Research Center Of Kordestan, Kordestan, Iran.
Email: kazemsaeidi@yahoo.com

2-Professor Of Faculty Of Natural Resources, University of Tehran, Tehran, Iran.

3-Senior Expert Of Botanic Research Division Of Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran.

4-Research Instructor Of Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran.

Received:16.01.2007 Accepted: 21.07.2008

Abstract

Considering *Artemisia-Astragalus* as the largest community in Iran, currently, basic studies are conducting on *Artemisia* spp. properties. Ecological-systematical aspects of anatomical studies of eight populations (six species) of the genus were dealt with in Western Azarbaijan. For removal of ligneous hardness and tissues maintenance, after a six-month pretreatment of leave, root, stem and epidermis of five bushes per population, hand-cutting slides prepared for observations under a light photomicroscope .Taking photographs and measurings followed coloring different transversal sections or preparing epidermises. Adaptability and xeromorphic aspects of structural characters were studied. To determine the indicators among characters, useful for categorizing species/populations, ANOVA analysis was used in SPSS 11.2. Results were indicatives of the prevalence of ecological conditions on systematical attributes; therefore, nearly all characters were significantly different between populations (even between populations of a certain species). As another important conclusion, stomata density and length were not useful anatomical factors for taxonomic purposes in *Artemisia* genus, although many researchers laid emphasis on them.

Key words: *Artemisia*, anatomy, ecology, systematic, population, Western Azarbaijan.